

Sygn. akt II CZ 67/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa A. M.

przeciwko Fabryce Styropianu „A.” B., C., F., K.,

M. – Spółce Jawnej w K.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 lipca 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 listopada 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd drugiej instancji odrzucił, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398² § 1 k.p.c., skargę kasacyjną strony pozwanej jako niedopuszczalną, bo wniesioną w sprawie o prawa majątkowe, w której wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50.000 złotych.

Uznał, że sprawa o ustalenie nieważności uchwały wspólników pozwanej spółki jawnej, dotyczącej rozliczania kosztów związanych z wyjazdami wspólnika w sprawach spółki, jest sprawą o prawa majątkowe, a wartość przedmiotu zaskarżenia została, m. in. w skardze kasacyjnej, wskazana na kwotę 5 000 zł.

W zażaleniu pozwanej, zaskarzającej powyższe postanowienie, stwierdzono że przedmiotem zaskarżonej uchwały jest uregulowanie korporacyjnych praw wspólników w postaci badania celowości i zasadności ponoszonych przez spółkę wydatków na wyjazdy służbowe wspólników. Skoro zatem uchwała reguluje kwestie związane z wykonywaniem uprawnień osobistych wspólników, to sprawa nie ma charakteru majątkowego, a zatem o dopuszczalności skargi kasacyjnej nie rozstrzyga wartość przedmiotu zaskarżenia, wywodzi żaląca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do uchwały składu siedmiu sędziów z dnia 10 maja 2011 r., III CZP 126/10 (OSNC 2011/11/117), której Sąd Najwyższy nadał moc zasady prawnej, sprawa m. in. o stwierdzenie nieważności uchwały organów Spółdzielni jest sprawą o prawa niemajątkowe, w której skarga kasacyjna jest dopuszczalna, ale tylko wówczas, jeżeli przedmiotem zaskarżonej uchwały są prawa lub obowiązki o charakterze niemajątkowym.

Nie może więc być jakichkolwiek wątpliwości, że o charakterze sprawy, m. in. także o stwierdzenie (ustalenie) nieważności uchwały wspólników spółki jawnej, rozstrzyga przedmiot zaskarżonej uchwały, a ściślej charakter praw lub obowiązków będących przedmiotem zaskarżonej uchwały.

Żaląca nie kwestionuje, że przedmiotem spornej uchwały wspólników spółki jawnej jest określenie zasad rozliczania kosztów związanych z wyjazdami wspólników w sprawach spółki. Z uchwały tej wynika (k. 14), że pisemna akceptacja kosztów wyjazdu, dokonana przez co najmniej dwóch wspólników, jest niezbędnym warunkiem uznania poniesionych kosztów i ich wypłaty.

Przedmiotem zaskarżonej uchwały jest więc obowiązek wspólników dokonana akceptacji bądź odmowy akceptacji kosztów wyjazdu poniesionych przez innego wspólnika, jako niezbędny warunek uznania poniesionych przez wspólnika kosztów wyjazdu służbowego i w konsekwencji przesłanka ich wypłaty. Przedmiotem tej uchwały są więc obowiązki o charakterze majątkowym, bo ich wykonanie pociąga za sobą określone konsekwencje majątkowe w postaci wypłaty bądź odmowy wypłaty kosztów, poniesionych w związku z wyjazdami wspólników w sprawach pozwanej Spółki.

Sprawa o stwierdzenie (ustalenie) nieważności takiej uchwały jest więc sprawą o prawa majątkowe, w której o dopuszczalności skargi kasacyjnej rozstrzyga wartość przedmiotu zaskarżenia.

Pozwana określiła w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia kwotą 5 000 zł (k. 188), a więc niższą od minimalnego progu określonego w art. 398² § 1 k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny zasadnie odrzucił skargę kasacyjną jako z tego powodu niedopuszczalną, a zażalenie pozwanej jako bezzasadne należało oddalić na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.